

Een gelukkige leerling

PARELS VAN INZICHT

Interview met Nicolien Gouwenberg

Nicolien Gouwenberg (1965) is sinds een aantal jaren full-time Cursusleraar. In 2011 vroeg Margot Krikhaar haar of zij, samen met Debby Kamp, haar jaargroepen wilde voortzetten vanwege Margots ziekte. Dit was voor beide Cursusstudenten een sprong in het diepe. Tot dat moment werkte Nicolien als coach en project-manager en begeleidde ze een Attitudinal Healing-groep.

Op haar 17e begon ze met de studie Politicologie. Ze dacht: ik wil weten hoe het zit en als ik weet hoe het zit, dan ga ik er iets aan doen. Oftewel: niet lullen, maar poetsen. Dit was dan ook haar achtergrond: ze komt uit een gezin waarin ze leerde niet moeilijk te doen, positief tegen het leven aan te kijken en aan te pakken. Nicolien: 'Het was en is een enorme hobby van mij, om dingen buiten mij te willen veranderen en zo de zaken te fixen. Ik ben in mijn leven heel wat van baan, partner en woning gewisseld. Uiterlijk leek alles met mij goed te gaan, ook omdat ik had geleerd het allemaal zelf te doen en op te lossen. Maar ondertussen was ik eigenlijk de hele tijd ongelukkig.'

Ons gesprek vindt plaats in de idyllische tuinkamer met uitzicht op een prachtige tuin die op alle fronten in bloei staat. Sinds drie jaar woont ze hier samen met haar nieuwe partner Nienke. Haar leven is de afgelopen jaren op alle fronten ingrijpend veranderd.

Nicolien: 'Ik ben dankbaar voor het leven dat ik nu heb én ik weet dat het geluk niet ligt in deze uiterlijke veranderingen. Zoals de Cursus iedere keer weer benadrukt: ik hoef de wereld niet te veranderen, maar mijn blik op de wereld. Het gaat altijd weer over hoe mijn kijk op de wereld is en op mijzelf. Het afkicken van het fixen en dingen willen aanpakken gaat goed én het blijft een thema. Een voorbeeld hiervan is dat ik ondanks alle veranderingen in mijn leven iedere ochtend wakker werd met een gevoel van: 'Help, weer een hele dag die voor me ligt! Wat moet ik ermee?' Dit gevoel ging niet weg en bleek niets te maken hebben met hoe mooi ik woon, hoe fijn ik het heb met mijn nieuwe partner, hoe vervullend ik het geven van groepen vind. Ondertussen vond ik het behoorlijk ondankebaar van mijzelf dat ik 'nog steeds' niet gelukkig was en veroordeelde ik mijzelf hierom. Tot ik, een tijdje geleden, de waardeerbaarheid van mijn ongelukkig zijn zag. Dit klinkt raar, maar ik zag dat dit ongelukkig zijn mij vertelt dat ik het niet voor minder dan de waarheid doe. En dat ik niet blij hoef te zijn met de leugen die mij zegt dat we hier in dit lichaam op deze aarde zijn. Ik zag dat mijn ochtendlijke onvrede mij helderheid hierover brengt. Ik kon eindelijk de onvrede en de tegenzin welkom heten. De onvrede loste op en is sindsdien niet meer teruggekomen.'

We hoeven niet hard te werken om te ontwaken

'Eén van mijn favoriete teksten uit de Cursus gaat over deze waarheid en luidt als volgt: *Jij bent thuis in God en droomt van ballingschap, maar bent volmaakt in staat te ontwaken tot de werkelijkheid. Is het jouw beslissing dat te doen?* (T10.1.2:1-2)

Deze tekst bezorgt mij iedere keer kippenvol en geeft rust. We hoeven

niet hard te werken om te ontwaken. Sterker nog: als ik hiervoor méér denk te moeten doen dan vergeven, dan voeg ik alleen maar het ego eraan toe.'

In het interview praten we ook over haar achtergrond en ervaring met Psychosynthese, een vorm van therapie die tot doel heeft te komen tot zelfrealisatie en ontwikkeling van het menselijk potentieel. Ze heeft in 2002 de vijfjarige opleiding tot Psychosynthesegids afgerond. 'Dit vormde een mooie ondergrond voor het Cursuswerk. In de psychosynthese leer je naar jezelf te kijken, maar altijd met de focus dat je wat je ziet niet bent, dat je in wezen je hogere zelf bent. Hierdoor leer je af om te oordelen, niet omdat het niet mag, maar omdat je inziet dat je niet kán oordelen.'

Centraal in haar werk met groepen staat voor haar het belang van het overstijgen van de dualiteit, het benadrukken van het inclusieve. Ook en juist in ons leerling-zijn van de Cursus. 'Een valkuil van het doen van de Cursus is dat we op een slinkse manier toch weer dualistisch gaan denken. Komt iets van het ego, dan is het verkeerd en mag het er niet zijn. Komt het van de Heilige Geest, dan is het goed en omarmen we het. We mogen gaan zien dat we allemaal de grootste beul en het ergste slachtoffer in ons hebben. En dat dit er allemaal mag zijn. We hoeven het niet uit te leven, maar hoe minder ik het hier, bij mijzelf zie, hoe meer ik het buiten mijzelf, in de buitenwereld zie. En uiteindelijk mogen we gaan zien dat de beul en het slachtoffer niet bestaan, onwerkelijk zijn.' Ze citeert Ken Wapnick die heeft gezegd: 'Freud was geweldig in het in kaart brengen van het ego. Hij maakte alleen één vergissing: hij dacht dat het bestond.'

Wil je meer zien en horen van Nicolien, haar leven en haar werk, ga dan voor het hele interview naar de site van MIC: www.miraclesincontact.nl

Fleur Smelt

